

[Indenrigsministeren]

fundet naturligt, at konsekvensændringer overvejes i forbindelse med revisionsovervejelserne i øvrigt.

En gennemførelse af lovforslaget medfører, at der skal foretages en række ændringer i de kommunale styrelsesvedtægter. Dette gælder ganske særligt for amtskommunerne og de større kommuner, som jo blandt andet i deres styrelsesvedtægter skal bestemme, om de ønsker at udnytte muligheden for at indføre den omtalte nye styrelsesform. Indenrigsministeriet agter derfor at udarbejde nye vejledende normalstyrelsesvedtægter.

En del vedtægtsændringer må nødvendigvis gennemføres i forbindelse med den nye kommunale valgperiodes begyndelse den 1. januar 1982. For at give kommunerne rimelig tid til deres overvejelser – som jo er af allerstørste betydning for den enkelte kommune – er det nødvendigt, at de vejledende normalstyrelsesvedtægter udsendes senest 1. januar 1981. Dette forudsætter, at lovforslaget færdigbehandles i denne samling.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov for Grønland om det offentlige aftalenævn.

(Lovforslag nr. L 171).

Som det vil være bekendt, har kommissionen om hjemmestyre i Grønland foreslået, at der etableres et nyt, særligt, offentligretligt organ til at varetage samarbejdet mellem de offentlige arbejdsgivere i Grønland og til at fungere som eneste forhandlingspart i overenskomstforhold med arbejdstageres organisationer.

Baggrunden for kommissionens forslag var et ønske om, at den nødvendige styring af det offentlige lønpolitik skulle sikres ved et bindende samarbejde mellem de offentlige arbejdsgivere for derved bl. a. at modvirke en uheldig indbyrdes konkurrence om den grønlandske arbejdskraft.

Aftalenævnet foreslås opbygget med en ansvarlig bestyrelse og et sekretariat. Bestyrelsens medlemmer udpeges af henholdsvis ministeren for Grønland, Grønlands hjemmestyre og De grønlandske kommuners

Landsforening. Bestyrelsens formand foreslås udnævnt af statsministeren efter fælles indstilling fra de 3 i nævnet repræsenterede myndigheder. De daglige forretninger foreslås varetaget af et sekretariat med en afdeling dels i Danmark, dels i Grønland, hvilket er begrundet i, at arbejdstagerne i Grønland er organiseret i lønmodtagerorganisationer med domicil såvel i Danmark som i Grønland.

Udgifterne til nævnets virksomhed foreslås ligeligt delt imellem staten, hjemmestyret og de grønlandske kommuner i fællesskab.

Ved lovforslaget fastlægges nævnets kompetence på overenskomstrådet, hvor nævnet som part indgår og opsiges kollektive overenskomster og aftaler med lønmodtagerorganisationerne. Det er endvidere foreslået, at nævnet i givet fald skal træffe beslutninger om iværksættelse af arbejdsretlige forholdsregler, og nævnet skal endvidere alene være part i arbejdsretlige anliggender som f. eks. voldgift.

Efter lovforslaget forudsættes det, at de 3 offentlige arbejdsgivere i Grønland i aftalenævnet fastlægger deres fælles lønpolitik, inden forhandling optages med de respektive lønmodtagerorganisationer med henblik på indgåelse af en overenskomst. Såfremt det under forhandlingerne bliver klart, at der ikke kan opnås enighed i bestyrelsen, hjemler lovforslaget hver enkelt deltager adgang til at nedlægge veto imod en flertalsbeslutning i bestyrelsen. Et sådant veto indebærer, at arbejdstagere under den deltager, der har benyttet sin veto, er undtaget fra den pågældende beslutning om et eller flere overenskomstvilkår, eventuelt hele overenskomsten. Det er derefter den pågældende arbejdsgivers opgave at formulere de overenskomstvilkår, der skal omfatte arbejdsgiverens egne arbejdstagere. Vetoretten tilsikrer således, at ingen af de i nævnet repræsenterede 3 offentlige arbejdsgivere ved en flertalsbeslutning tvinges til at acceptere udgiftskrævende overenskomstvilkår imod sit ønske.

Også på tjenestemandsområdet er det fundet ønskeligt, at nævnet bliver forum for en samordning af lønudviklingen. En etablering af aftalenævnet som egentlig aftalepart på tjenestemandsområdet ville imidlertid være i strid med gældende regler i de grønlandske tjenestemandsløve, og det har derfor været nødvendigt at fastholde, at det for statstjene-